

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА М. МИЛЧОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20231110203016 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Наказателното производство е образувано по жалба на Т. Е. Д. чрез упълномощените му процесуални представители адв. Лозанова – Паланкова и адв. Хайдutow против Наказателно постановление № 22-4332-028141/06.01.2023г., на Началник група при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки; на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки и на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева и на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева.

Жалбоподателят намира атакуваното наказателно постановление за неправилно и незаконосъобразно и като такова иска неговата отмяна. Излага доводи, че при издаване на АУАН и НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. От тях не ставало ясно дали е би спрял за проверка и къде точно е станало това. Липсвали реквизитите по чл. 42, т. 6 от ЗАНН, както и точният адрес на който жалбоподателят е отказал да бъде

изпробван. Твърди се, че на въззивника не е връчен талон за медицинско изследване. Оспорва се компетентността на актосъставителя и АНО. Релевират се доводи, че е допуснато нарушение на реда определен в Наредба № 1/2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или упойващи вещества или техните аналози, тъй като не е предоставена възможност на лицето само да избере начин по който да бъде изпробвано, а контролните органи са взели това решение вместо него и са го насочили към ВМА. На самостоятелно основание се посочва, че неправомерно АНО е наложил сумарно наказание за отделните нарушения. Жалбоподателят счита, че следва да ги изтърпи едновременно, а не последователно, тъй като са наложени с едно наказателно постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Хайдутова, който поддържа изцяло жалбата и пледира за отмяна на наказателното постановление по изложените в нея аргументи, Претендира разноски съгласно представения списък.

Въззиваемата страна редовно призова, не се явява, не се представлява, не взема становище по жалбата.

Съдът след преценка на събраните доказателства, приема за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 27.12.2022г., жалбоподателят Д. управлявал МПС – л.а марка „Мерцедес“, модел „Р320ЦДИ 4 МАТИК“, с рег. № xxxx, като се движел по бул. „Царица Йоана“, с посока на движение от бул. „Панчо Владигеров“ към бул. „Д-р Петър Дертлиев“.

Около 21:15 часа Д. бил спрян за извършване на полицейска проверка на кръстовището с ул. „Луи Пастър“, срещу магазин „Домко“ от св. Петър Антонов Веселинов – полицейски служител при 09 РУ-СДВР.

За оказване на съдействие бил повикан св. В.З. – на длъжност мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, който следвало да тества водача Д. за употреба ба алкохол и наркотични вещества. Д. отказал да бъде тестван с Алкотест Дрегер 7510 с № 0136, както и с Дръгтест 5000 с № 0016. По време на извършената проверка същият не представил и контролен талон към СУМПС, както и свидетелство за регистрация на МПС, което управлявал.

Св. Василев преценил, че е налице нарушение на разпоредбите на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и чл. 100, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗДвП и в присъствието на свидетел- очевидец съставил против Д. АУАН № GA 850579/06.01.2023г., препис от който бил връчен на нарушителя на същата дата и подписан без възражения.

На Д. бил издаден талон за медицинско изследване № 015125127.12.2022г. В него бил вписан отказът на водача да бъде изпробван с технически средства за употреба на алкохол и наркотични вещества, като било посочено, че същият желае да бъде изследван посредством

доказателствен анализатор и медицинско и химическо изследване. Талонът бил връчен на Д. на същата дата в 22:30 часа и подписан от него.

Д. бил отведен в медицинското заведение от служители на МВР.

При явяването си във ВМА Д. отново отказал да предостави биологични проби /кръв и урина/ за химико-токсикологично изследване, което било отбелязано в протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози.

В срока по чл. 44, ал.1 ЗАНН не постъпили възражения срещу така съставения АУАН.

Въз основа на така съставеният АУАН било издадено и атакуваното наказателно постановление № 22-4332-028141/06.01.2023г., на Началник група при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки; на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки и на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева и на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Показанията на свидетелите са разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели са ясни, логични и безпротиворечиви, като изцяло кореспондират с приобщените по делото писмени доказателства, поради което съдът ги кредитира изцяло, като съобрази липсата на конкретни спомени с оглед естеството на служебните задължения на свидетелите.

В хода на проведеното съдебно следствие съдът не установи различна от описаната в АУАН и НП фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от следното:

ОТ ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима, а разгледана по същество, същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него

се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща. В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приложените по делото заповеди.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Съдът не споделя доводите на жалбоподателя в тази насока и намира възраженията му за неоснователно. И в двата акта ясно и конкретно са посочени датата и мястото на извършване на нарушението. Обстоятелството, че не са посочени точно адресът и местоработата на нарушителя не рефлектира по никакъв начин върху законосъобразността на съставения АУАН.

Съобразно Тълкувателно решение №13 от 20.12.2021 г. по тълкувателно дело № 1/2021 г. на Общото събрание на съдиите на Върховния административен съд I и II колегия е приел, че са налице две отделни нарушения, за които следва да бъдат наложени две отделни санкции. В този смисъл съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че неправилно са му наложени две отделни санкции, тъй като отказът да бъде изпробван за употреба на алкохол и отказът да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози съставляват две отделни нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН за всяко нарушение се налага отделно наказание, като наложените наказания се изтърпяват поотделно.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 - месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички преклузивни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя от формална страна.

Съгласно [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#), редовно съставените актове по [този закон](#) имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда, в съответствие с разпоредбите на [чл. 14, ал. 1](#), [чл. 305, ал. 3 НПК](#), вр. [чл. 84 ЗАНН](#) и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване, АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не

са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, съдът я приема за установена по несъмнен и безспорен начин.

Твърдението на жалбоподателя, че не му е бил връчен талон за медицинско изследване се оборва изцяло от приетите по делото писмени доказателства. Не се установи и допуснато нарушение на редът предвиден в Наредба № 1/2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или упойващи вещества или техните аналози.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

На следващо място, издаденото наказателно постановление е законосъобразно и от **материалноправна** гледна точка.

Съгласно [чл. 174, ал. 3 ЗДвП](#) "Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. ".

По делото е безспорно установено, че на посочената в НП дата и място въззивникът е имал качеството на водач на МПС по легалната дефиниция на [§ 6, т. 25 от ДР на ЗДвП](#) и същият е отказал да му бъде извършена проверка с техническото средство за установяване употребата на алкохол както и да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества и техните аналози. Качеството водач на МПС и отказът за проверка са единствените съставомерни за отговорността елементи от санкционния състав по [чл. 174, ал. 3, предл. 1-во ЗДвП](#). С тези си действия жалбоподателят е осъществил състава на две отделни нарушения по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Видно, както от писмените материали по делото, не се спори, че жалбоподателят не е бил тестван с техническо средство, което обстоятелство е вписани в талона за изследване, който същият е подписал .

На следващо място се установява, че макар да е получил талон за медицинско изследване жалбоподателят при явяването си в медицинското заведение е отказал да предостави биологични проби за изследване.

За съставомерността на деянието съдът намира ирелевантни субективните причини, поради които Д. е отказал да бъде изпробван с техническо средство. Същественото в случая е, че е доказано управлението на горепосочения на посочените в НП дата, час и място, което е

задължавало неговия водач Т. Д. да се подложи на проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества или техните аналози по един от предвидените в закона начини.

Отказът на водача да бъде тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества или техните аналози е доказан по достатъчно несъмнен начин, доколкото е обективиран по предвидения за това специален ред в [чл. 6, ал. 5 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози](#) – в талона за медицинско изследване.

Единствената възможност за отказ от тестване с техническо средство е когато физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест, каквато хипотеза в случая не била налице.

За така извършеното нарушение с оглед неговата висока обществена опасност е предвидена санкция „глоба” в размер на 2000 /две хиляди / лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца. Доколкото така посочените санкции са определени в конкретен размер, то съдът не може да изменя същите.

Действащата както към момента на деянието, така и към настоящия момент Наредба Из-2539/17.02.2012г. за **определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение предвижда за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП на водачите да бъдат отнемани 12 контролни точки.** Настоящия съдебен състав намира, че АНО правилно е определил размера на наложените на жалбоподателя санкции, като е взел предвид всички обстоятелства относими към определяне на размера на наказанието. АНО правилно е приложил и разпоредбите на посочената по-горе Наредба.

По отношение на вмененото на Д. нарушение по чл.100, ал.1, т. 1 от ЗДвП понастоящем е налице по-благоприятен за дееца закон, доколкото е отпаднало изискването водачите да представят контролен талон към СУМПС, респ. наказуемостта за такова нарушение, поради което в тази му част наказателното постановление следва да бъде отменено.

По отношение на вмененото на Д. нарушение по чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДвП, съдът намира същото за доказано. Цитираната разпоредба вменява задължение на водачите на МПС да носи в себе си свидетелство за регистрация на МПС, което управлява. Безспорно се доказва, че въззивникът не е изпълнил това задължение.

Доколкото тежестта за доказване на обвинението тези върху АНО настоящия съдебен състав намира, че той е извършил всичко обективно необходимо и е събрал доказателства за извършеното нарушение, както от обективна, така и от субективна страна.

При проведеното съдебно следствие, и от събраните в хода на делото доказателства не бе установено различно фактическо положение от посоченото в атакуваното наказателно постановление.

С оглед изхода на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява неоснователна.

Предвид горните мотиви и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-028141/06.01.2023г., на

Началник група при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки; на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки и на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева.

ОТМЕНЯ В ЧАСТТА, с което на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____